

Vedlegg

06 143
1

065
1

Kultur- og kirkedepartementet
v/Øivind Danielsen

Kopi til:

Telemarksforskning v/Prosjektleder Knut Løyland
De øvrige organisasjonene som inngår i Kunstnerundersøkelsen

Oslo, 16. oktober 2007

Vi viser til vårt brev av 20. september og svar fra Telemarksforskning v/Prosjektleder Løyland datert 11. oktober. Svaret er både langt og grundig, men utmerker seg først og fremst ved systematisk å unngå å svare på det problemet som ble tatt opp av undertegnede. Vi skal derfor ta det en gang til.

Hvordan kan man i en slik undersøkelse særbehandle en av organisasjonene ved å la denne ene organisasjonen selv gjøre et utvalg på rundt regnet 5 % av sine medlemmer til undersøkelsen, mens medlemmene i samtlige andre organisasjoner har vært gjennom den innfløkte utvelgelsesprosessen Løyland gjør rede for i sitt brev? Og dette uten at noen av de andre organisasjonene gjøres oppmerksom på forholdet.

Løyland skriver: "I NFF er det skilt ut en gruppe på 279 medlemmer, som etter vår vurdering faller innenfor målgruppen for Kunstnerundersøkelsen. Disse er frilansere som er essayister, biografer, forfattere av reiseskildringer og dokumentarister, og kan betraktes som sammenlignbare med de skjønnlitterære skribentorganisasjonenes medlemmer. De resterende medlemmene i NFF (ca 5000) er etter vår avgrensning ikke i målgruppen."

Vi spør: Hvorfor er de ikke det? Løyland foretar ikke noen tilsvarende sortering av medlemmene i f. eks. Musikernes fellesorganisasjon, som organiserer utøvende kunstnere, så vel frilansere som fast ansatte, foruten musikkprodusenter og pedagoger. Som nevnt i vårt første brev, organiserer Skuespillerforbundet både frilansere og fast ansatte skuespillere, men heller ikke her er det foretatt noe utplukk av medlemsmassen tilpasset undersøkelsen.

Det kunne være interessant å få opplyst hvilke av medlemmene i de skjønnlitterære skribentorganisasjonene Løyland sammenligner NFF-utvalget med. Er det frilanserne eller de universitets- eller forlagsansatte medlemmene av Oversetterforeningen som har oversettelser som bigeskjeft? Teatersjefene, dramaturgene eller fjernsynsinstruktørene som også skriver dramatik og derfor er medlemmer i Dramatikerforbundet? Eller sykepleieren som i egenskap av lyriker er medlem i Forfatterforeningen? Eller kanskje journalisten som også skriver barnebøker?

I tillegg til medlemmer som lever av sitt kunstneriske virke har så å si alle organisasjonene en rekke medlemmer som i varierende grad livnærer seg på andre måter, hva enten de har faste

ansettelsesforhold eller er frilansere. Det går derfor ikke an å la én gruppe gjøre et utvalg blant sine medlemmer ut fra en løs antagelse om at akkurat dette utvalget kan sammenlignes med medlemme i de øvrige organisasjonene.

At særbehandlingen av NFF i kunstnerundersøkelsen gir skjeve utslag kan illustreres med følgende eksempel: NFF organiserer både forfattere og oversettere, men ifølge Løylands opplisting er det ikke med oversettere blant de utplukkede 279. De fleste heltids oversettere er frilansere og medlemmer i både NFF og Norsk Oversetterforening. I og med at NFF i undersøkelsen fremstår som den minste organisasjonen – 279 mot NOs 292 medlemmer – er følgelig dobbeltmedlemmene allokert dit, men skal man tro Løyland, er de altså i praksis ikke med i undersøkelsen i det hele tatt.

Hvis ”hovedformålet med undersøkelsen er å belyse arbeids- og inntektsforhold som er særegne for kunstnergruppene sammenliknet med andre yrkesutøvere”, for deretter å danne grunnlag for utformingen av fremtidens kunstnerpolitikk, er det vanskelig å forstå hva en organisasjon der 95 % av medlemsmassen (ca 5000 medlemmer) ikke anses å være i målgruppen, overhodet har i undersøkelsen å gjøre, men om man først vedtar å ta den med, må det i det minste skje på de samme premissene som for de øvrige organisasjonene som deltar i undersøkelsen.

Med hilsen

Anne Oterholm
Den norske Forfatterforening

Kari Sverdrup (sign.)
Norske barne- og ungdomsbokforfattere

Gunnar Germundson
Norske Dramatikeres Forbund

Bjørn Herrman
Norsk Oversetterforening